

848. δογὰς ξυνοίσω σοι] Sensus est, iram tibi ignoscam ut aetate provectioni. Cf. Soph. El. 1465. συμφέρειν τοῖς κρείσσοσι. Arist. Lys. 166. οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται | ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ. Eur. Med. 870. τὰς δ' ἔμας δογὰς φέρειν | εἰκός σ', ἐπεὶ etc. 13. πάντα συμφέρουσα' Ἰάσονι. Herc. 1366. ψυχὴν βιάζου τάμα συμφέρειν κακά. Alc. 371. ἔγώ σοι πένθος λυπὸν συνοίσω τῆσδε. Nos diceremus, I join in your indignation.

γεραιτέρα] A γέρων, ut πεπαίτερος (Ag. 1365.) a πέπων.

849. τῷ μὲν] In that respect. Schol. διὰ τὸν χρόνον.

σοφωτέρα] Cf. 431. δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει (οὖν πέλει;?).

851. ἔλθοῦσαι] Si ieritis.

855. πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως] 'Prope Erechthei aedem, quae in Acropoli sita erat.

856. γυναικείων στόλων] Cf. Pers. 123. γυναικοπληθῆς δύτιος.

858. σὺ δ' —] Ad eandem personam dictum. Cf. ad Ag. 1061.

859. αἴματηράς θηγάνας — βλάβας] Cf. Ag. 1535. θῆγει (al. δίκα, δίκαι) δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάναν βλάβας | πρὸς ἄλλας θηγάνασι Μοῖρα.

σπλάγχνων βλάβας] Cf. Ag. 1234. ναυτίλων βλάβην.

σπλάγχνων] I. e. praecordiorum.

860. ἔμμανεῖς] Ad θηγάνας referendum epithetum quod proprie ad νέων pertinet.

θυμώμασι] A θυμοῦσθαι. Suspectum.

Schol. διτι καὶ (οὐκ Dind.) οἰνωθέντες —.

861. ἔξελοῦσ' mss. Schol. ἀναπτερώσασα. Corrigendum videtur ἔκζεοντι aut ἔκζεσσι, transitivo sensu. Cf. Sept. 709. ἔξεζεσεν γὰρ Οἰδίπον κατεύγματα. Eur. Cycl. 392. καὶ χάλκεον λέβητ' ἔπεζεσεν πυρί. Concise dictum pro ἔκζεοντι καρδίαν ἀστῶν ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων.

ἀλεκτόρων] Schol. μάχιμον γὰρ τὸ δονεον, τῶν τε ἄλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδονυμένων μόνος οὐ φείδεται. Pind. Ol. 12, 20. ἐνδομάχας ἀλέκτωρ. Varr. de R. R. III. 9. 'Sunt enim galli in certamine pertinaces — et ad prae-liandum inter se maxime idonei.' Per hanc imaginem bella intestina civibus suis deprecatur dea.

862. τοῖς ἔμοῖς ἀστοῖσιν] Cf. 487. 1045.

Ἄρη ἔμφύλιον] Bellum civile. Cf. 356. Ἄρης τιθασός. Hom. 9, 163. ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιος ἔστιν ἔκεινος | δος πολέμου ἔραται ἔπιθημίον δοκυόεντος.

864. θυραιὸς ἔστω πόλεμος —] Externum sit bellum, idque non aegre veniens (ut gloria inde civibus meis feratur).

οὐ μόλις παρῶν] I. e. 'occurring without stint.' 'Quantumcunque sit nihil moror, dummodo non sit domesticum.' (Scholef.) "Cf. Prop. IV. 6. 9. 'Ite procul, fraudes; alio sint aere noxae.' Martial. VI. 25. 7. 'Bella velint Martemque ferum rationis egentes.' (Pal.) Cf. Ag. 1082. ἀπώλεσας γὰρ (γάρ μ;) οὐ μόλις τὸ δεύτερον. Eur. Hel. 334. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.

865. ἐν φύ] Ad πόλεμος vulgo refertur. Longe aliter Paleius, qui explicat, 'coming without stint [to his heart's content] to him who shall feel a strong desire for glory.' Recte proculdubio. Multo enim melius de homine quam